

Η ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ

ΤΗΣ

ΦΑΡΜΑΚΟΛΥΤΡΙΑΣ

ΥΠΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ ΚΒ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΕΡΓΑΣΘΕΙΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ

ΙΩΑΚΕΙΜ Σ ΔΕΠΤΙΔΟΥ

ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΤΟΣ.

ΤΗ ΕΓΚΡΙΣΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΦΕΣΟΥ.

Τὸ μετὰ χύμα δο-
χὰν τῆς ἁγίας ἁναστασίας τῆς φαρμακοῦλης,
ἡμεῖς ἵπταμεν ἐπὶ τὸ βασιλεῖς νυμφαῖος
(τὸ) Ζαχαριᾶ ἄρτου. Ἐν Δεκεμβρίῳ, τῇ 25ῃ δε-
κεμβρίου, ἡ τῇ 1894 ὡς ἑκταμῆς βίου.

ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ

1899.

ΜΗΝΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΩ ΚΒ'.

ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ

ΤΗΣ ΦΑΡΜΑΚΟΥΤΡΙΑΣ

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ.

• Εἰς τό, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν στίχους α' καὶ ἄλλοιμεν Στιχηρὰ προσόμοια προερίτα.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ὁ ἄδυτος ἥλιος, Παρθενικῶν ἐκ λαχόνων, ἀνίσχεται ἐπείγεται, τοῦ φωτίσαι ἅπασαν τὴν ὕψιον· καθαροῖς ὕμασι, καὶ ἀγναῖς πλάξεσιν, ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν· καὶ ὑποδέξασθαι, νῦν ἐτοιμασθῶμεν ἐν πνεύματι, ἐρχόμενον εἰς ἴδια, ξένῳ τοκετῷ ὡς ἡδόκησεν· ὅπως ξενωθέντας, ἡμᾶς τῆς ἐν Ἑδρῇ διαγωγῆς, ἐπαναγάγῃ ὡς εὐσπλαγχνος, Βηθλεὲμ τικτόμενος.

Ὁ νώτοις ὀχούμενος, χερουβικοῖς Θεός Δόγος, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθεὶς πανάμωμον μήτραν ὥκησε, καὶ βροτὸς γέγονε, καὶ εἰς γῆν ἔρχεται, τοῦ Ἰούδα αποτίκτεσθαι. Σπήλαιον ἅγιον τῷ Παμβασίλει εὐτρεπίσθητι, ὡς μέγιστον παλάτιον. Φάτνη δὲ ὡς θρόνος πυρίμορφος, ἐν ἧ ὥσπερ βράχος, Παρθένος Μαριάμ ἀνακλινεῖ, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ πλάσματος, αὐτὸν ὡς ἡδόκησεν.

Ἀλόγων ἐν φάτνῃ σε, ἀνακλινεῖ ἡ Παρθένος, Θεοῦ Λόγε ἀναρχε, ἀρχὴν εἰσδεξάμενον ὑπὲρ ἔννοιαν τὴν ἐμὴν λῦσαι γάρ, ἀλογίαν ἔρχῃ, ἣν ὑπέστην φθόνῳ ὀφείως, σπαργανωθήσῃ δέ, ὅπως διαρρήξῃς τὰ σπάργανα, σειράς τε τῶν

πταισμάτων μου, μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε· ὅθεν σὲ δοξάζω, ὕμῳ καὶ προσκυνῶ περιχαρὲς, τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν σου, δι' ἧς ἡλεῖσθαι βούλουμαι.

Στιχηρὰ προσόμοια τῇ ἁγίᾳ.

Ἦχος α'. Πανέθνητοι Μάρτυρες Ὑμῶς.

Ὡς περικαλλέστατα τὰ σά, Μάρτυς προτερήματα, ὡς εὐκλεεῖς οἱ ἀγῶνές σου! ὡς περιβόητος ἡ ὁμολογία! ὡς πολλὰ τὰ θαύματα καὶ ἄπειρα τὰ θεῖα τεράστια, δι' ὧν δοξάζει σε, εἰς αἰῶνας ὃν ἐδόξασας, ἐναθλοῦσα τοῖς σπυτοῖς σου μέλεσι.

Στέργουσα τὴν εὐκλειαν Σεμνή, τῶν ἀθλούντων ἔσπευσας, τούτων τὸν ἔηλον μιμήσασθαι. Ὅθεν ὑπήνεγκας, πόνους σφοδροτάτους· καὶ νῦν θεῖα χάριτι, κουφίζεις πάντα πόνον Πανεύφημε, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τῶν τιμώντων σου, τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰ προτερήματα.

Ἦστραψας φαιδρότερον ἥλιος, τοῦ ἡλίου ἐνδοξε, τὸν σὸν ἀγῶνα τελείασα· καὶ ταῖς ἀκτίσι σου, τῶν πολλῶν θαυμάτων, πάγκτων τὰ νοήματα, φωτίζεις τῶν πιστῶς προσιόντων σου, τῇ θεῖᾳ λάρακι, παραζούσῃ θεῖα νόματα, Ἀναστασία Μάρτυς μεγαλάνυμε.

Προεόρτιος. **ᾠδὴ δ'.** Ὁ Εἰρμός.

«Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου
»τὸ ἀπόρητον, Χριστέ προαναφέρει σοι: Ἔθου
»κραταιά, ἀγάπην ἰσχύος, πάτερ οἰκτιρῶν,
»τὸν Μονογενὴ υἱὸν γὰρ ἀγαθὴ, ἰλασμόν εἰς τὸν
»κόσμον ἀπέστειλας».

Ἐπὶ τὸν πόκον ὡς ὄμβρος, συγκαταβάς καὶ
ὡς σταγὼν, ἐπὶ τὴν γῆν σὲ τεκούσαν Κύριε,
ἐρχη συμπαθῶς τεθῆναι, καὶ βροτοῖς συνανα-
στραφῆναι τὸν Μονογενὴ καὶ γὰρ σὲ ἰλασμόν,
ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Μεταλαμβάνων βροτείας, Χριστέ σαρκός,
Ἄβραάμ ἐκ σπέρματος, καὶ χάριν ἀντὶ χά-
ριτος, ἐρχη παρασχεῖν, καὶ σῶσαι τὴν εἰκόνα
καὶ ἀφθαρτίσαι τὸν μονογενὴ καὶ γὰρ σὲ ἰλα-
σμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Πόμα κοινὸν ὅπερ πάλοι, πιεῖν Δαυὶδ διψῶν
ἐπεθύμησεν, ἐν τῷ Σπηλαίῳ πρῶτος, βλύσαι
Βηθλεὲμ, καὶ παῦσαι προσγενόμενον ἅπαν δι-
ψος, τὸ κατὰ ψυχὴν Ἀδάμ τε καὶ Δαυὶδ, ἐξ
ὧν τὸ κατὰ ψυχὴν γεννᾶται Χριστός.

Τῆς ἀγίας. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Ἑνίστε ταῖς ἔθνη, κροτήσατε λαοί· ἐν Σπη-
λαίῳ τίκεται, ὁ πάντων φωτισμός, οὗ ταῖς
ἀκτίσιν, Ἀναστασία ἡ Μάρτυς, καταυγασθεῖ-
σα σκότος ἐφυγεν ἀπάτης, λάμψασα ἡλίου φαί-
δρότερον.

Μαρτύρων τῆς εὐκλείας, ἐπέτυχες Σεμνή,
τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, προθύμῳ λογισμῷ καὶ
τούτων μάρτυς, ἔχῳρας χερσὶν οἰκείαις, πόθῳ
καὶ πίστει ἀπομάττουσαν σπουδαίως, πάντες
σὺν αὐτοῖς εὐφημοῦμέν σε.

Ἀγῶνας πολυτρόπους, διήνυσας στερεῶς, καὶ
θαυμάτων εἰληφας, τὴν χάριν θαυμάως. Ἀνα-
στασία ἐντεῖθεν ἅπας ὁ κόσμος, καταφυγὴν σὲ
καὶ ἀντίληψιν βεβαίαν, κέντηται προστρέχων
τῇ σιμῇ σου.

Ρομφαίας ἀοράτων, συντρέψας ἐχθρῶν Μάρ-
τυς μεγαλύνουμε, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ. ὅθεν

εἰδείχθης πηγὴ ἀπείρων θαυμάτων, Ἀναστασία
ἀποπλύνουσα παντοίων, Μάρτυς νοσημάτων τὸν
βόρβορον.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ρήσεις ἤδη πεπλήρωνται, τῶν προφητευν-
των ἐν θείῳ Πνεύματι. Ἡ παρθένος γὰρ ἐπεί-
γεται, ἐν Σπηλαίῳ τίκεται τὸν παντέλειον.

Τῶν μαρτύρων τὴν εὐκλειαν, πόθῳ ἐκζητή-
σασα ταύτης ἔτυχες, στερεοτάτως ἐναθλήσα-
σα, ἀδιστακτῶ γνώμῃ καρτερόψυχε.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἁνωθεν, χάριτος χιτῶνα ὄν-
τως ἐνδύσαι, ἀπεκδύσει τῇ τοῦ σώματος, ἀ-
θληφόρῃ μάρτυς πανασίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοφόρος προέρχεται, ἐκ σῆς φωτοφόρου
νηδὺς Ἀχραντε, βασιλεύς, ὁ ἐπουράνιος, ὡς ἐν
θρόνῳ φάτην προσκλινόμενος.

Καταβασία.

«Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ
»αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεδέσθησας
»ἐξ ὅρου ὁ αἰνετός, κατασκήσου δαδός ἡλ-
»θες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ
»Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Προεόρτιος. **ᾠδὴ ε'.** Ὁ Εἰρμός.

«Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδέμενοι ὡς
»φιλάδελφοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, τῷ κό-
»σμον ἅγαν ἀγαπήσαντι, καὶ δόντι λύτρον υἱὸν
»τὸν ἀγαπητόν, δόμεν δόξαν νέμοντι πᾶσιν εἰ-
»ρήνην».

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶν ἐν
αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσος χαλινοῦσα, καὶ θα-
λάσσης ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ σοφία, ὡς ὑετός
ἐν πόλῳ καταβάσας μήτραν παρθένου ὄκησεν.

Μαθητὰς Μάντεις Μάγους, Βαλαάμ καλεῖ
πρὸς γνώσιν ἀστέρος Χριστός· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν
πόλον, περιβάλλων σπαργάνους πλέκεται καὶ

φάτην κείται, ὃν τρέμει τὰ Χερουβίμ. Σπηλαίῳ
χωρεῖται δέ, ὁ πληρὸν τὰ πάντα.

Τῆς ἀγίας. Τὴν σὴν εἰρήνην ὁς ἡμῶν.

Ἑνωμένους τὴν σάρκωσιν, φιλόανθρωπε Χρι-
στέ, πίστει προσκυνούμεν τὰ σπάρτανα, δι' ὧν
ἐλύθη κατακρίσεις, τὸ τῶν βροτῶν γένος, δο-
ξάζον σε Σωτὴρ μου.

Στομώσασα τὸ φρόνημα, ἀγάπη θείῃ, Μάρ-
τυς ἀληθῶς μεγαλύνουμε, ξίφος ὠράτης, πάσας
φάλαγγας, συγκόπτον τῶν δαιμόνων, ἐνθέρ-
πεποιθήσει..

Ἀγῶσι λαμπρυνθεῖσά σου, ἀπείροις ἡ ψυχὴ,
ἐλαμψεν ἡλίου φαειρότερον, τῇ οἰκουμένῃ καὶ
κατήγαγε, πηγὰς τῶν ἰαμάτων, σεμνὴ Ἀ-
ναστασία.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια, ἐν ξένῳ τοκετῷ λό-
γος τοῦ Πατρὸς σωματούμενος, ἐκ τῆς Παρθέ-
νου καὶ ὡς νήπιον, ὁράται ἐν Σπηλαίῳ, δι'
ἁπλῶς εὐσπλαγχνίαν.

Ἄλλος. Ὁρμίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἀνέτειλε τὸ ἄστρον Ἰούδα, ἐκ γῆς Χαλ-
δαίων, κινεῖται εἰς προσκυνήσιν, τοὺς ἀστρολό-
γους ὡς γέγραπται.

Νομίμως ἡγωνίσω, ἀνόμους τροπωσαμένη,
Μάρτυς πανασίδιμε, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύ-
ματος.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ εἰκονίζεις, ἐπωνυμία
ἐχθροὺς καταράσσουσα, τοὺς ἀοράτους πανεύ-
φημε.

Θεοτοκίον.

Σπηλαίῳ ὑπογίῳ τεθῆναι, ἐκ τῆς παρθέ-
νου, Χριστὸς κατεπίγεται, ἀγαλλιᾶσθω ἡ
σύμπασα.

Καταβασία.

«Θεός ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς

ἀμεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἀγγελον, εἰρήνην
»παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν. Ὅθεν θεογνω-
»σίας, πρὸς φῶς ὁδηγήθεντες, ἐν νυκτὶ δρ-
»αρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε, φιλόανθρωπε.

Προεόρτιος. **ᾠδὴ στ'.** Ὁ Εἰρμός.

«Ἀβύσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλω-
»σέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς
»Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότη βοῶ σοι· ἐν φθορᾷ με
»ἀνάγαγε».

Κύριον σὲ γνόντες, οἱ οὐρανοὶ διηγούνται τὴν
σὴν, Σῶτερ δόξαν δι' ἀστέρος Μάγους, νῦν
μετὰ δόρων καλοῦντες πρὸς γνώσιν σου, καὶ
θεῖαν προσκυνήσιν.

Ρύπον τις προστρέψας ἀπορροφῆτω, καὶ οὐ-
τω Χριστῷ, καθαρὸς τῷ καθαρῷ ψαυέτω,
βρέφος ἐν φάτην κείμενον, τὰ πάθη καρδιῶν ἐκ-
καθαίροντι.

Τῆς ἀγίας. Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν.

Ἐπιλάμψας ὁ Χριστός, ἐκ λαγόνων μητρι-
κῶν, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ, διὰ σπλάγχνα οἰ-
κτιρῶν, ἐδόξασε, τῆς ἀθληφόρου τὴν μνήμην
σήμερον.

Συντρίβεισα ταῖς πολλαῖς, τῶν δεινῶν ἐπι-
φοραῖς, καθυπέταξας ἐχθρόν, τοῖς ὠραίοις σου
ποσίν, αἰοῖδιμε, Ἀναστασία Θεομακάριστε.

Ἑποστάσα καρτερῶς, τῶν βασάνων τὰς
δεινάς, προσβολὰς καὶ τοῦ πυρός, τὴν κατὰ-
φλεξιν Σεμνή, ἐδόξασας, Ἀναστασία μαρτύ-
ρων ἔρισμα.

Θεοτοκίον.

Πόλις ἐμψυχε Θεοῦ, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ,
ἀποτίκταις τὸν Χριστόν, Θεοτόκε ὑπὲρ νοῦν,
γενόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν τέλειον ἀνθρώπων.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐχεῶ πρὸς Κύριον.

Τὴν φύσιν τὴν ἐξ ἡμῶν ὁ Εὐσπλαγχνος,
προσλαβόμενος ὁράται ὡς βρέφος ὁ βρεφουρ-
γῶν, ἐν κοιλίᾳ τῇ βρέφῃ, καὶ σπαργανοῦται

θεία σκέπη προσφύγοντας, ἐκ πάντων παθῶν τε καὶ κινδύνων, ψυχῆς καὶ σώματος.

— Τὴν ἀνάστασιν πάντας, τὴν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς παρθενίας τὸν ἀσύλητον θησαυρὸν τὴν νόμῳ Κυρίου, ὅλην κεχρυσωμένην, Ἀναστασίαν τὴν ἀθροορόν, ὅμοιοι τιμῶμεν.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Σημείωσις II. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, κατὰ μὲν τὸ τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀγίας μετατίθεται καὶ προβάλλεται τῷ Σαββάτῳ. Ἄλλ' ἐν τῷ κατ' ἡμᾶς ἐν Χορδὸς-Κιοῖ ἱερῷ καὶ τῆς βασιλικῆς τῆς Ἀναστασίας κατ' ἀρχαίον ἔθιμον συμβαίνει ἄλλως, ἐν῵τι τῆς μεγάλης πανηγύρεως Ἐπαθὴ καὶ λαμπροῦμαι καὶ αὐτὰ τοῦ Τοπικοῦ, ὅσον ἄρουν τὴν περιτομὴν καὶ τὴν ἐορτὴν εἶναι δυνατὸν νὰ ὦσι γινώσκαι εἰς ἅπαντας τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς, οἵτινες ἐξ ἀπομακρυσμένων πόλεων καὶ χωρίων συνέρχονται εἰς τὸν Χορδὸς-Κιοῖ καὶ διὰ τὴν μνήμην τῆς Ἀγίας, διὰ τοῦτο κατ' ἀρχαίαν ἐκκλησιαστικὴν διατάξιν ἀδυνατοῦ οὕτως τῆς μεταθέσεως τῆς ἀκολουθίας εἰς ἄλλην ἡμέραν, συμβάλλεται αὐτὰ μετὰ τῆς τῶν ἁγίων Πατέρων ἑξέτης.

Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προσημνὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐξέστης ψάλλονται Ἀναστάσιμα στυγερὰ γ'. τῶν Πατέρων ἐπέρχεται γ'. τὰ τῶν Πατέρων ἄγμερον πιστοὶ καὶ τῆς Ἀγίας σὺν τῇ Προσεύχῃ οὕτως τὰ ἐξῆς δ'

Ὡ τοῦ περὶ τοῦ βασιλικῆς. Βασιλὴ τῆς σῆς κατὰ τὴν Γεωργίου τὴν σὴν ἄλλοιαν καὶ Κρήνῃ ἀνεδείχθης βρόνου. Δόξα. Δακρὴν ἄνθρ ἐπιθυμῶν. Καὶ νῦν τὸ ἄ. Θεοτοκίον τοῦ ἔθους. Φῶς ἱακρὸν τὸ προκαίμενον καὶ τὸ Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων. Εἰς τὰ Ἀπόστολα τὰ Ἀναστάσιμα στυγερὰ. Δόξα τῆς Ἀγίας. Πῶς ἐξείπω τὴν σὴν Μάρτυς. Καὶ νῦν, ἰδοὺ καὶ ἡ γῆ. Ἀπολυτίκιον. Τὸ Ἀναστάσιμον. Τῶν Πατέρων. Μεγάλη τὰ τῆς πίστεως. Τῆς Ἀγίας καὶ τῇ Προσεύχῃ, ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸν Ν. ψάλλοι, ὁ Τριτάτος κανὼν, ἡ λιτὴ τῆς Ἀγίας. Δόξα. Βασιλεὺς ἀσπράττοντες. Καὶ νῦν. Ἀκούε ὁρῶν. Τὰ Τριτάτικα. Ἄξιον ἐστίν, τὸ Τριτάτικον. Τὸ Ἀπολυτίκιον. ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ καὶ ὁ Βε-

αλφάμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Τὰ ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν σπερινόν. Εἴτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος Καθίσματα. Ἀναστάσιμα δύο καὶ τῆς Ἀγίας καὶ προσεύχαι δύο καὶ αὐτὴς δύο Ἀναστάσιμα καὶ δύο τῆς Ἀγίας. Εἴτα ὁ λογητάριον, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἔθους καὶ τὸ πρὸ καίμενον.

Ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων, Κύριε θαλάσσης εἰς γ' καὶ ὁ Προσεύχαι εἰς δ' καὶ τῆς Ἀγίας εἰς δ'. Ἀπὸ τῆς φθῆς, ἡ Ὑπακοή, Ἀγγελοὶ Παῖδων, καὶ τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον χῆμα, ἀρ' ἡς φθῆς, τὸ κοντάκιον Εὐρραίνου Βηθλεὲμ, καὶ ὁ οἶκος, Τῆς σῆς Παρθένου καὶ τῆς Ἀγίας καὶ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Ἀγίας. Τὸ Μηνολόγιον τῶν λοιπῶν ἁγίων, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ καταβάσεις Χριστοῦ γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑορταίου εὐαγγελίου. Εἴτα στυλογορῆμα τὴν τιμωτέρην. Ἐξασπαστεῖα. Τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἀγίας καὶ Προσεύχαι. Εἰς τοὺς ἁγίους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν νομικῶν δογματικῶν. Καὶ νῦν, Ὑπερυψηλωμένη. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἔθους εἰς δ' καὶ ἐν τῇ γ' φθῆς τοῦ κανόνος τῶν Πατέρων εἰς δ'. Μετὰ τὴν εἰσοδὸν, τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῶν Πατέρων, τὸ τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Προσεύχαι καὶ τὸ κοντάκιον ἡ Παρθένος Σήμερον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐστίν. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε. Εὐδοκίαν τε φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημείωσις III. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, ἥτις συμβαίνει τῇ δευτέρᾳ, ἐν῵ κατὰ τὸ τυπικὸν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας πρέπει νὰ ψάλλονται τὴν Παρασκευῇ, μνήμη τῆς Ἀγίας, Αἱ Μεγάλαι ὥραι τοκατικόν ἐν τῷ ἐν Χορδὸς-Κιοῖ ἱερῷ καὶ τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας κατ' ἀρχαίαν ἐκκλησιαστικὴν διατάξιν μετατίθεται αἱ ὥραι, δι' οὓς λόγους ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει εἴπομεν καὶ προβάλλονται τὴν Πέμπτην.

Δακρύοντος ΙΩΑΚΕΙΜ ΛΕΙΤΗΣΙΩΣ

Ἱεροκρεῦς ἐν τῷ ἐν Χορδὸς-Κιοῖ ἱερῷ καὶ τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας

Δεῦρ' ἴθ' Ἀναστασίᾳ ἀλιτήμονα ὡς με σωθήσῃ
εὖτε δίκης ἔλθω ἡμᾶρ ἐλεγχέσθων.